

Revista SMX Mensual

Paco Pepe Pérez: "Treballar junts pels joves"

24-09-2019 22:00 - EN CONFIANÇA

Comencem un nou curs 2019-20 amb molta il·lusió, moltes ganes, posant en marxa un munt d'iniciatives, projectes en totes les nostres cases i comunitats educatives. Precisament aquest any tenim com a lema 'Som un' perquè volem créixer en comunitat, créixer en unió en totes les nostres comunitats educatives.

No es tracta que siguem més eficaços, es tracta que cada dia més, siguem comunitats, siguem família salesiana, formada per pares, adults, joves, salesians. De manera que puguem complir aquesta missió que Déu ens ha deixat, treballar junts pels joves. Treballar junts en aquesta unió i que totes les iniciatives que se'ns ocorrin les portem a la pràctica. Paco Pepe Pérez.

'Anirem a mitges': Pep Alamán y Begoña Simal

24-09-2019 21:00 - PREGUNTA - RESPOSTA

Us presento a Begoña Simal, Bego, salesiana cooperadora que treballa a Can Prats a l'ONGD VOLS, a partir d'ara Bosco Global, i pertany a la comunitat cristiana de Don Bosco Navas a Barcelona.

Bego: Jo us presento a Pepe, Pep, què puc dir-vos? Doncs que és un gran aficionat de les *Tartas Inés Rosales* i que no té ni idea de canviar una roda del cotxe.

1. Ep! No tinc esquena ni forces suficients, però idea sí que tinc.

B: Malgrat aquests detalls, en Pep és un salesià coadjutor que està al càrrec de la coordinació de la Pastoral Juvenil d'aquesta zona i això li suposa implicació en un munt d'activitats i mogudes de la Moguda Juvenil Salesiana, de l'ONGD, d'institucions i també de dinamitzar l'espai ELIM de silenci i interioritat. També està implicat en el barri i en l'acció social de la Mina a Sant Adrià de Besòs. I moltes coses més.

P: Sí, algunes coses... El que ens uneix a la Bego i a mi a nivell personal i laboral és que els dos compartim un espai de treball a Can Prats alguns dies a la setmana, encara que ella més que jo perquè jo no puc venir-hi cada dia. Compartim la dedicació a l'ONGD, ella a temps complet i jo col·laborant com a salesià en la Junta Directiva o equip coordinador de Bosco Global ara. Ens coneixem des de fa anys, i quan dic anys són anys, en mogudes de Família Salesiana, en la Moguda Juvenil hem compartit molts moments i moltes converses a Can Prats. Tenim el despatx a la part de dalt de Pastoral i estan un al costat de l'altre. Això facilita que puguem parlar amb freqüència, no només de temes de treball, que també, sinó cadascú de la seva vida, del seu treball, el que porta endavant, ja que compartim com estem i ens expliquem coses, penes i alegries.

B: En veritat ja ho has explicat tu, però per reforçar, a més del que ens uneix com a treball en l'ONGD, on hem compartit i compartim un munt de reunions d'activitats i de mogudes, sí que destacaria que els nostres camins personals i familiars s'entrecreuen sovint en diferents accions, recessos i espais de la Família Salesiana, i més enllà del treball concret, sí que sento que amb en Pep ens uneix aquest sentiment d'estar al servei de la construcció del Regne i de tenir el convenciment d'una predilecció per les petites i les oblidades.

P: El que valoro de la Bego, és tot el que visc amb ella. Dic quatre coses que no vull que se m'oblidin: la primera primer, l'ànim i entusiasme que posa en tot el que fa, sigui de l'ONGD o de qualsevol altre tema. Aquest entusiasme és de valorar i agrair i ens enriqueix. Realment una altra cosa a destacar és el tracte amable i l'atenció amb les persones, l'acollida, el somriure; això és molt de valorar i enriquidor. Dues coses molt importants són la inquietud pels temes de justícia social, temes socials, siguin de relació amb països del Sud o amb temes del nostre context social. I això, unit a la sensibilitat pel medi ambient, per la cura del planeta que ens ho contagia a molta gent dels que estem aquí a Can Prats. I relacionat amb això el que valoro també és aquesta voluntat per traduir aquestes últimes coses que he dit en un comportament i en uns hàbits concrets de vida, coherents amb: què compro ?, on compro ?, quina marca sí i quina marca no? , és un estil de vida ple, senzill, auster. En les meves vacances, les puc dedicar a altres coses a part de passar-ho bé? Què més puc fer amb el meu temps lliure? Això és el que valoro de la Bego i el que em enriqueix com a persona, com a salesià i com a creient.

B: A mi se m'acudeixen moltes coses que comentar d'en Pep, però destacaria aquesta invitació que ens fa sempre amb els seus tuits, que fa bandera de la seva vida al posar per davant l'important i deixar coses supèrflues o innecessàries més aparcades. Cada vegada que rebo un dels seus mails on ens convida a espais d'interioritat, de pregària, de bona nit on recorda alguna paraula important per a mi. Ell t'alerta que entre tot el batibull de missatges des de les xarxes i mobilitzacions d'altres lluites socials, em fa recordar i em fa present el perquè de totes aquestes lluites, el perquè de totes aquestes mobilitzacions i em fa repensar la importància de quin és l'horitzó. Més enllà d'aquestes coses més grans, també de valoro la seva disponibilitat des de la proximitat. L'experiència que tinc amb el Pep és que quan sorgeix la necessitat d'estar present, de compartir un espai, d'anar a una reunió (en un primer moment arruga el front i diu uff) però després de seguida fa una proposta de dir: "vinga, anem. Dijous a les 7. I aquí està".

P: Sobre la campanya espero que compleixi l'objectiu d'aquests 2 anys de créixer en comunió salesians i seglars. Que realment creixem en la missió, en el carisma, que ens porti a aprofundir en això de forma senzilla a Can Prats, a la Mina, la meva comunitat, encara que no ho publiquem a les xarxes o encara que no en fem vídeos, però que ens ajudem a créixer en comunió, a viure en el nostre carisma, per això estem aquí.

B: Sí, tant de bo que aquesta campanya ens serveixi perquè la família que formem a Can Prats, la casa salesiana que ens uneix a en Pep i a mi, doncs creixem en aquest sentiment de comunió i no perdem de vista que tota la documentació, els projectes , tota la paperassa que generem cada dia té un objectiu molt clar: fer present aquest amor en majúscula en el dia a dia. No sé què més podem dir?

P i B: doncs que Som Un !, Som Una!

Som U, molt més que una missió compartida

24-09-2019 23:00 - A FONS

“Som un és l'eslògan que guiarà els nostres esforços en aquests anys. Partim de la idea que en l'inspecció és molt més el que ens uneix que el que ens separa, i estiguem convençuts que el moment present ens demana a

tots un profund sentit de pertinença a l'inspecció i un compromís ferm amb els joves que tenim encomanats" amb aquestes paraules Ángel Asurmendi, superior de la Inspecció anima a tots els que la componen i la viuen a créixer en unitat.

Aquesta campanya inspeccional correspon a una frase més extensa 'Créixer en comunitat d'esperit, carisma i missió entre salesians i seglars', sisena línia d'acció del Programa Orgànic Inspeccional es va elaborar al començament de la marxa de la nova inspecció en 2014.

Per què aquesta campanya en aquest moment de la inspecció?

"La clau de la nostra sostenibilitat en tots els sentits és la unitat. Unitat com inspecció, sentint i fent-ho vida amb detalls, que som un, que som fills del mateix pare, compartim la mateixa fe, el mateix carisma i la mateixa missió. Això és evident, però hem de fer-ho visible en gestos de fraternitat entre totes les cases, els salesians, els seglars, els diferents ambients i equips" explica el delegat inspeccional de Pastoral, **Paco Pepe Pérez**.

D'altra banda, també és fonamental que això tingui una traducció a nivell local. La Comunitat Educativa Pastoral és la que ha rebut l'encàrrec de dissenyar i desenvolupar un projecte educatiu amb els joves de cada localitat. Els joves no es convenceran per les nostres paraules, sinó pel nostre testimoniatge. Ells mateixos ens demanen, així ho hem llegit en el Sínode, un testimoniatge clar i coherent de fraternitat. Això és el que volem i necessitem en aquests moments, testimoniatge de família, de germanor, de fraternitat de casa que acull incondicionalment a tot el que s'acosta. "Mireu com s'estimen" "Mireu com es volen" deien de les primeres comunitats cristianes. Tant de bo puguem continuar fomentant aquest esperit de fraternitat entre nosaltres. **No formem equips de treball, formem comunitats, famílies que treballen unides per la promoció humana i el creixement cristià dels joves.**

A més, aquest any tindran lloc el Congrés de Laics i el Capítol General 28. "Totes dues trobades estan enfocades a la unitat i a la comunitat: a la unitat amb la congregació, a la unitat amb l'església, a la participació de punts seglars que estan en els nostres grups de Família Salesiana, amb els quals treballem braç a braç els consagrats; i també a la unitat amb el Senyor i en la missió. Amb la qual cosa crec que és providencial que puguem gaudir, gaudir, implicar-nos i gaudir de totes les propostes que se'ns estan manant des de la inspecció" afegeix **Alejandro Guevara**, delegat *inspeccional de la Família Salesiana.

La campanya està composta per diferents línies d'acció, entre les quals destaca la primera d'elles, segons **José Ramón Alcalá-Zamora**, coordinador salesians cooperadors de la Província Maria Auxiliadora: '**Profundint en la comunitat entre els grups de la família salesiana presents en el territori**'.

"Estem en un moment estratègic en el qual les cases salesianes de la inspecció se situen davant una nova etapa en la qual la missió o és compartida o no serà missió. La veritable comunitat dels diferents grups de família salesiana en el territori ens ajudarà a unir forces, a evitar duplicitats i malbarataments innecessaris d'energia. Avui més que mai són necessaris els consells de família salesiana en els quals des del sentit d'unitat totes les forces vives i carismàtiques es posin al servei de la joventut i les classes populars d'una zona. La comunitat de família salesiana és un repte per a tornar a les arrels ja que el mateix Do Bosco va articular la seva obra i la va propagar i va sostenir gràcies a la complicitat de punts i punts laics enamorats del carisma. Sentir-nos un és fer realitat el somni de la família salesiana on cada branca d'aquest preciós arbre té la seva especificitat i particularitat. **La diversitat ens enriqueix**".

A les Escoles

La majoria de cases han començat el curs immerses al 100% en la campanya inspeccional, és el cas de **Huesca** on han aprofitat el lema #SomU per a unir a totes les seccions de la casa i fer-les participants de moltes activitats.

Ja han treballat el lema en el col·legi i en el Consell de l'Obra Salesiana (COS) per a assegurar-se que arribi a totes les seccions.

En Salesians **Monzón** ara com ara han presentat la campanya al claustre amb els qui han fet una celebració que va concloure amb el repartiment de les samarretes. D'altra banda, amb els alumnes han presentat la campanya en els bon dia, i la setmana que ve tenen previst realitzar una celebració en la qual els faran lliurament de les polseres.

Per a concloure, **Àngel** anima a tots els membres de la inspecció a obrir amb els joves espais de trobada, escolta, oració i diàleg davant els desafiaments de la societat. "Aquesta missió no és possible realitzar-la sense entrar en una franca i àmplia col·laboració amb els altres en totes les dimensions del quefer humà. **No tinguem por ni mandra. L'Esperit està present en les persones que promouen la fraternitat, amb desig de bé, veritat i justícia**".

Les 24 de Susana Ortega

24-09-2019 16:00 - LES 24 DE

La Susana és una de les persones que fan possible, conjuntament amb un equip tècnic i centenars d'educadores i educadors en el lleure que un total d'11 Centres Juvenils de Salesians i Salesianes de Catalunya obrin cada cap de setmana per oferir una proposta educativa de qualitat i integradora a 1.480 infants i joves. Es va incorporar a la FCJDBC el 2016 i és militant de la Germanor Obrera d'Acció Catòlica (GOAC) de Catalunya.

Edat: 1. 43

Un número: 2. 8

Una ciutat:3. Sant Adrià de Besòs.

Una cançó:4. l'Ombelico Del Mondo de Jovanotti.

Un llibre:5. Ara que estem junts, de Roc Casagran.

Una pel·lícula:6. Cyrano de Bergerac.

Quin personatge de sèrie t'agradaria ser?:7. Monica Geller de Friends.

Aficionada a: 8. cinema

Menjar preferit:9. entrepà de truita amb tonyina.

Una cosa que no et treus mai:10. les ulleres.

Una qualitat: 11. incontrolable

Un record d'estiu salesià:12. els cursos de monis i direcs del 2018, vaig estar ajudant a la cuina i vaig poder veure i viure la realitat dels centres juvenils i la importància de rebre una formació de qualitat per dur a terme la tasca educativa amb els infants i joves.

La veritable amistat: 13. la que sents com a família.

L'amor més pur: 14. el d'un infant.

La millor experiència en clau salesiana: 15. la FISA, haver conegut persones que treballen en diferents àmbits salesians amb una mateixa finalitat.

És possible renunciar a tot per:16. un somni.

Si tornessis enrere: 17. podria estar amb persones que ara ja no hi són.

Un lema:18. un jove treballador val més que tot l'or del món.

Una cosa que canviaries del món: 19. les desigualtats pel fet de ser diferents.

Maria Auxiliadora:20. una guia.

La vocació en poques paraules: 21. el meu pare treballa, jo també treballa.

Un desig: 22. un món sense fronteres.

Un passatge de la vida de Don Bosco: 23. quan, després de visitar als joves a les presons, va prendre la decisió de donar-los una segona oportunitat, mitjançant la formació i el joc, i ser així persones dignes.

Un missatge dirigit als joves: 24. sense les i els joves no hi ha revolució.

Luis Carol i Soler

24-09-2019 14:30 - IN MEMORIAM

El 25 de juliol, festa de Sant Jaume Apòstol, moria a Bolívia als 86 anys.

L'Inspector de Bolívia, el salesià Javier Ortiz, agraïa al Senyor i a la seva Inspectoria d'origen, la Inspectoria Salesiana Maria Auxiliadora, pel regal d'aquest coadjutor de vocació, lliurat a l'oració i al treball, silenciós, senzill i humil. Un salesià amant i imitador de Don Bosco.

"Que el seu lliurament total al Senyor sigui llavor de vocacions per a germans coadjutors en les nostres inspectories", compartia previ a l'enterrament en el cementiri salesià de Don Bosco-Fàtima a Bolívia.

Des de Bolívia a Barcelona van arribar nombroses mostres d'afecte recordant la figura del salesià a través de les xarxes socials. "Ara estarà al costat de Don Bosco ajudant-lo a cuidar els seus horts. Gràcies per tota l'ajuda i ensenyaments que vaig rebre en tot el temps que vaig treballar amb vostè. Mai ho oblidaré ", compartia Gladis Velázquez. "En les meves èpoques del Moviment Juvenil Salesià, les vegades que vaig anar a la casa inspectorial, el germà Luis sempre va ser gentil i bon amfitrió dedicat a la seva tasca com a germà coadjutor. Déu et beneeixi i gràcies per les teves paraules ", compartia Abraham Nery.

En Luis serà recordat amb la major generositat i dedicació per la total disponibilitat en qualsevol missió que se li va encomanar.

Descansi en pau.

Francisco Javier Tardío María

24-09-2019 14:30 - IN MEMORIAM

A la matinada del 16 de setembre moria a Martí-Codolar als 92 anys d'edat. Havia complert, l'agost passat, els 65 de salesià.

Don Javier va néixer a Funes (Navarra), el 12 d'octubre de 1926. Va fer el noviciat a l'Arboç, on va professar el 16 d'agost de 1954. Des de llavors, ha realitzat la seva tasca pastoral a Barcelona-Sarrià (1954-1969); Barcelona-Horta (1969-84 i 1994-2013); Osca (1984-92); i Badalona (1992-94) Des de 2013 es trobava a la Residència Mare de Déu de la Mercè.

"Les nostres condolences als germans de la Inspectoria", comentava Fernando Núñez després de conèixer l'anunci de la mort en xarxes socials. Nombroses mostres d'afectes i records es recopilaven en les hores següents al funeral. "Gran persona i un gran entrenador de bàsquet. Va deixar un gran record a Ossa", compartia Josan Banzo com a homenatge al salesià.

Que el Senyor Ressuscitat l'aculli amb tendresa entre tots aquells que han lliurat la seva vida a la missió salesiana.

Descansi en pau.

Resenya: Bailar con la soledad

24-09-2019 15:00 - RESSENYA

Josep Lluís Burguera

Onze edicions en el mercat per a un llibre amb solament any i mig d'existència poden donar-nos la pista que una cosa interessant es cou en les seues pàgines, més enllà d'una bona operació de màrqueting, que també l'hagut, però és que la nova obra del jesuïta José María Rodríguez Olaizola mereix tal reconeixement.

"Bailar con la soledad" és un llibre que es llig amb interès, amb facilitat i amb profit. Amb interès: qui no ha sentit en les seues carns l'esquinçament de la soledat o la necessitat d'ella? és consubstancial a l'ésser humà i per això, com bé indica el títol de l'obra "toca ballar amb ella", es vulga o no. I convé reflexionar sobre ella si no es vol passar per la vida distretament, sense calat existencial.

Aquesta obra es llig també amb facilitat. Rodríguez Olaizola és un gran divulgador, en el millor sentit d'aquesta paraula. Acosta al gran públic temes profunds tractats amb rigor, però de forma amena; amb una prosa molt depurada en la seua claredat expositiva, a vegades expressada en petits punts que es desenvolupen tot seguit i que funcionen també com a subtemes complementaris.

I amb profit, perquè és molt oportú establir un diàleg mental amb l'autor, verificar les nostres pròpies vivències de la soledat, contrastant-les o enriquint-les amb la seua mirada sempre atenta a la nostra cultura i, especialment, a allò que el món del cinema i la televisió ens està oferint avui en mirar als ulls a la soledat.

També hi ha una mirada creient en Olaizola, una obertura al Déu de les cicatrius i de les fronteres: "On acaba el soroll i comença la soledat, allí, just allí, la teua paraula, protegint-me".

José María Rodríguez Olaizola, SJ. **Bailar con la soledad**. Ed. Sal Terrae, 2019. Grupo de Comunicación Loyola, Maliaño (Cantabria). 11ª edició.

Salesians Granada – San Juan Bosco: caminant cap al 75è aniversari

24-09-2019 19:00 - IMATGE HISTORICA

Autor: Miguel Ángel Pareja Rivas

Parlar de l'arribada dels salesians a Granada és parlar de la "Huerta de los Capuchinos" i de la família López-Barajas. Sens dubte va ser una fundació molt complexa i plena de contrastes, el que va fer que es

dilatés enormement.

La *"Huerta de los Capuchinos"* va ser comprada el 1843 per Donya Juana de Dios Cuadrado, Vda. de López-Barajas. Com aquesta finca pertanyia a l'Estat com a conseqüència de la desamortització, és intenció de la família tornar part d'aquests béns a l'església. Però es va haver d'esperar més de 60 anys perquè els seus néts, els germans López-Barajas Damas, l'any 1916, fessin la donació en favor dels salesians.

Aquesta família des de molts anys abans albergava el somni que els fills de Don Bosco es poguessin establir en aquesta ciutat. Gairebé mig segle va haver de passar perquè el somni es fes realitat, ja que no s'hi van establir-se fins el 1946.

Salesians de la talla de Don Manfredini o don Ángel Mateos van lluitar per tirar endavant les *"Escoles salesianes"*. Si bé durant els primers anys allò va ser un autèntic Valdocco, mai es van arribar a crear les escoles professionals desitjades. Amb els anys 60 arriba l'època de creixement; un col·legi nou, el batxillerat, el centre juvenil, el cineclub Els salesians s'han convertit en un col·legi de gran prestigi.

Van arribar els aires del Concili Vaticà II i després el Capítol Inspectorial Extraordinari es decideix el trasllat de l'escola a un barri més popular: el Zaidín. Es volia a D.Bosco encarnat en unes escoles de FP en un barri on predominava una població d'al·luvió de classe predominantment obrera. Un barri nou i escassament dotat d'infraestructures. Allò va suposar alguna cosa més que un canvi, va suposar una ruptura. Es pot dir que el trasllat va suposar un "començar de nou". Corria l'any 1977.

A poc a poc va anar agafant fama, sobretot en la família d'Imatge i So, on es va ser pioner i no només a Granada, sinó a Andalusia. Un col·legi de "portes obertes" on sempre hi havia un pati per jugar. La consolidació en el Zaidín arriba amb la LOGSE, el nostre col·legi anticiparà la reforma i el convertirà en referent educatiu; una persona clau: Don Miguel Aragón.

Fruit de tot allò és un col·legi amb totes les etapes educatives: Infantil, Primària, Secundària, Batxillerat i FP (Bàsica, Graus Mitjans i Superior) de les famílies d'Electricitat, Imatge i so i Administració d'empreses. Important és la implicació de la Família Salesiana i la presència de la Fundación Don Bosco.

No es pot ser feliç sense respondre a la vocació a la qual hom ha estat cridat

24-09-2019 17:00 - VINE I SEGUEIX-ME - Coneixent a

Cada dia estic més convençut d'aquesta afirmació. Com més temps passa més em reafirmo en el convenciment que la vocació és la clau de la felicitat plena. Hi ha gent que va fent tombs, de vivència en vivència, d'una banda a l'altra, deixant-se escapar la vida entre els dits. És aquesta sensació que la vida te l'estan vivint altres. Com si algú hagués posat una música i estiguéssim obligats a ballar el ball que altres ens marquen, no el que nosaltres volem.

Quanta tristesa genera aquest tipus de vida! Quant neguit! Quant desassossec! És un vaixell a la deriva. Diu Fernando Pessoa en la seva obra *"El Llibre del desassossec"* que els homes i dones de la seva generació són com un vaixell navegant sense un port al qual arribar. Però, ¿com es pot viure així? Sense un objectiu, sense una meta, sense un port al qual dirigir-se. Com es pot viure xipollejant en el mar immens de la vida sense un altre objectiu de seguir xipollejant per no enfonsar-se?

Aquestes i altres preguntes són les que em sorgeixen quan em trobo amb persones sense rumb, que es viuen des de la indiferència i que no volen ni tan sols pensar que la seva vida pot tenir un per què i un per a què. I m'agradaria dir-los que hi ha una meta, i que és de debò; que estan cridats a viure una vocació meravellosa que ningú mai no viurà si no la viuen ells; que aquesta vocació és a la Vida (amb majúscula) i que ve d'un Altre (també amb majúscula); i que només valdrà la pena la travessia si, finalment, aconseguen arribar al Port segur que és Déu. L'onatge, les tempestes i els sismes submarins de la vida només tindran sentit en un Déu que sempre hi és per reparar el nostre malmès vaixell, que sempre ens espera i que sempre ens acollirà amb els braços oberts.

Feliç curs a tots, amics.

Soc salesià de Don Bosco

24-09-2019 18:00 - VINE I SEGUEIX-ME - Testimoniatge

Durant el curs 2018-2019 he estat a la Comunitat del Noviciat Internacional de Genzano, a Roma. Durant aquest temps, he pogut descobrir la crida de Déu que em demana lliurar la meua vida a Déu i als joves, segons l'esperit de Don Bosco. Durant aquest camí de discerniment vocacional, he sentit créixer en mi la crida del Senyor a la vida salesiana, el desig profund i la intenció d'unir-me a Ell al llarg de la meua vida amb la professió religiosa dels consells evangèlics.

La trobada quotidiana amb la Paraula de Déu i les Constitucions, el Projecte de Vida dels Salesians de Don Bosco, m'han portat a una major maduració i purificació de les meves motivacions. L'experiència comunitària amb els germans de Genzano i amb els altres novicis que el Senyor ha posat al meu costat, al costat de l'experiència apostòlica salesiana, m'han ajudat a créixer en la fe i la caritat pastoral. A través d'aquests elements he pogut descobrir la vida consagrada salesiana, que ha fet sorgir en mi el desig d'entrar a formar part de la Congregació salesiana.

Ara que soc salesià de Don Bosco, hi ha tantes coses que m'agradaria dir després d'aquest any exigent viscut plenament, amb alegria i sempre en fraternitat, desitjos i somnis que tinc dins meu. Però l'única paraula que neix en el meu cor és un enorme "GRÀCIES".

Des de la Comunitat Proposta Bartolomé Blanco

24-09-2019 13:00 - VINE I SEGUEIX-ME - Notícies

Iniciem un nou curs a la comunitat Bartolomé Blanco. Un curs ple d'il·lusió i de moltes ganes d'aprofitar totes les oportunitats que Déu ens regalarà. Aquest curs la comunitat la formem un grup humà molt ric i divers.

La comunitat està formada per quatre salesians: Pepe Núñez, director de la comunitat, Miquel Àngel, Paco i Ximo, que és el fitxatge que hem fet aquest estiu. Ximo ve de Villena, i en el poc temps que porta a la casa ha dit: *"aquest primer mes a la comunitat Bartolomé Blanco m'he entusiasmat veient l'energia que existeix i la fraternitat que es viu, entre els salesians i els nois"*.

La comunitat també està formada per 8 joves en discerniment vocacional i 9 joves d'acollida. Durant aquest mes hem anat coneixent i descobrint què ens uneix. Setembre ha estat mes per descobrir i créixer en fraternitat. Un dels nois en discerniment destaca: *"Vaig venir amb certa por a deixar casa meua, la meua família, amics... però*

des del primer dia m'he sentit tan estimat, que em sento molt feliç de ser aquí."

A part de conèixer-nos i d'anar formant grup, també aquest mes ha estat ocasió de comiat d'aquells que ja deixen la casa: 3 nois d'acollida, que han fet el pas a l'autonomia; Mario, que ha iniciat el noviciat a Roma el 7 de setembre, i Pedro Ruz, que ha estat destinat a una altra tasca a Roma.

Concloem aquestes línies desitjant que tots aprofitem aquest nou curs per seguir descobrint el somni que Déu té per a cada un. No oblideu que la nostra comunitat és una casa de portes obertes, així que esteu tots convidats a passar per aquí. Vine i veuràs...

¡Déu proveirà!

24-09-2019 12:00 - VINE I SEGUEIX-ME - Des de Bartolomé Blanco

José Miguel Núñez, director de la Comunitat Proposta Bartolomé Blanco

Sempre he admirat en Don Bosco la tenacitat amb què va afrontar i va dur a terme cada projecte al llarg de tota la seva vida. Va procurar actuar amb prudència en tot moment, però amb una tenaç perseverança. **Confiaua sense límits en el Senyor i anava endavant amb fermesa exclamant "Déu proveirà!"**.

Llegim en les Memòries Biogràfiques:

"Quan trobo una dificultat, fins i tot de les més grans, faig com els que van pel camí i a un cert punt el troben bloquejat per una gran pedra. Si no puc treure l'obstacle del mig, m'hi pujo a sobre, o per un camí més llarg, dono una volta i el rodejo. O bé, deixada sense acabar l'empresa començada, per tal de no perdre inútilment el temps esperant, començo de seguida un altre projecte. Però no perdo de vista mai l'obra començada i sense acabar. Amb el temps, els fruits maduren, els homes canvien, les dificultats s'aplanen".

Tota una lliçó de saviesa. Don Bosco sempre va alimentar una força de voluntat que el feia anar endavant fins i tot enmig de grans dificultats, sense cedir, sense tornar enrere quan estava convençut de caminar pel camí adequat.

En efecte, Déu proveirà. Com sempre ha fet en la nostra família, també avui, amb la invencible tenacitat del nostre pare, empenem projectes fins a la temeritat quan del bé dels joves es tracta. Per molt fort que bufin els vents, Déu els convertirà en brisa; per molt elevades que siguin les muntanyes, Déu les aplanarà. No ho dubtis, sempre hi ha camins. I en el sender àrid i tortuós, **Déu sempre proveeix als de cor gran, àmplia mirada i pas ferm. Confia en Déu i no tinguis por de seguir endavant!**

ADMA Famílies: "No vaig ser jo, va ser ella"

24-09-2019 11:00 - SOM FAMILIA SALESIANA - Els nostres grups

Família Díez Mattes

La meua primera trobada amb Maria va ser als 14 anys, durant una breu estada amb una família francesa que em va portar a un pelegrinatge marià. Allà vaig sentir que m'agradava mirar-la en silenci i resar-li el Rosari. En termes humans equivaldria a un primer «amor a primera vista». Però com en tot «enamoramant», ha d'haver en

una relació moments de major intensitat i moments baixos; de major acostament, i també de distanciament, fins que arriba a consolidar-se aquest amor. I allà és on apareix ADMA Famílies!

Aquesta devoció a Maria Santíssima es torna més madura i profunda quan conec ADMA Famílies. I tinc clar que no he estat jo, si no ella, qui després d'un «silenci» de més de 30 anys, ja en la meua edat adulta, em porta de la mà a conèixer ADMA Famílies, gràcies i a través d'unes mares del col·legi salesià dels meus fills.

El temps és relatiu, i Déu té el seu propi temps, així que 30 anys dels nostres poden passar com un dia per al Senyor, i en canvi a 3 dies poden durar i marcar per a tota una vida.

És així com em va semblar la primera trobada que vaig fer l'any passat a les I Jornades d'Espiritualitat d'ADMA per a famílies. Van ser 3 dies intensos de convivència, formació, adoració, celebració de l'Eucaristia i ¡també festiva! Amb gent molt diferent, alguns casats, altres no, alguns amb fills, altres no, alguns consagrats, altres no ..., però 3 dies intensos que em van omplir més, espiritualment, que 30 anys junts.

El primer any és la novetat, i vaig repetir amb il·lusió aquest any, aquesta segona vegada amb la meua família al complet, ja que l'any anterior no van poder assistir-hi els dos fills grans.

No tinc una família exemplar, ni perfecta, però l'estimo: el meu marit, al que conec des de fa més de 20 anys, dos fills grans entrant en la joventut i una altra filla en l'adolescència. Som una família amb les seves desavinences normals, amb els seus patiments i preocupacions quotidianes, però també amb els seus moments de goig, d'alegria, únics i meravellosos. A l'ADMA Famílies també em sento així, com a casa, molt semblant a la meua pròpia família. Per això no vaig dubtar a repetir aquesta bonica experiència per segona vegada consecutiva.

A casa sóc jo la que m'agrada més acostar-me a Jesús, adorar-lo en la seva presència eucarística i acudir a missa els diumenges. Però aquest any el Senyor em va regalar la possibilitat que hi fóssim tots junts i vaig aprofitar l'oportunitat.

Però tampoc de vegades els nostres plans coincideixen amb el seu Pla. I aviat la meua alegria de veure a la meua família unida que m'acompanyava va esdevenir una «càrrega» i una «creu» per a mi. Els meus dos fills grans, que venien obligats, em van posar males cares al principi, es van mantenir distants a la resta del grup i tancats en si mateixos.

La fe és un do, em vaig adonar de seguida, parlant amb el grup dels que assistien com jo a les II Jornades. No havia d'imposar-la, perquè la meua obstinació a aconseguir-ho els feia allunyar-los encara més. Així que, ben aconsellada pel grup, pel meu marit i 'per María del Bon Consell !, vaig deixar que els meus fills grans s'unissin o no amb tota llibertat a nosaltres, en determinats i puntuals moments: en els menjars, en les «bones nits », en una oració i alguna dinàmica. La resta del dia el meu marit se'ls emportava de passeig i visitaven els voltants.

L'Esperit de Déu bufa on i quan vol, així que vull pensar que Déu tindrà un altre Pla diferent al que jo pugui imaginar. Els últims dies ja vaig poder gaudir de veure els meus fills molt més sociables, compartint algun moment de jocs amb altres nois / es, parlant amb els monitors / es i ja vam estar més relaxats.

En canvi la meua sorpresa va ser amb el meu marit: ell, que de moment no viu la fe com jo, ni sent la necessitat d'alimentar-se d'aquest do, m'estava regalant un procés d'acostament a tot l'espiritual molt tímid i incipient, però que jo ho he viscut amb molt de goig intern. Ha accedit, amb molt de gust, per segon any consecutiu, a acompanyar-me a aquestes jornades; es relaciona amb tota la gent amb naturalitat i se sent amb llibertat per apropar-se i unir-se puntualment a les celebracions i, fins i tot, a alguna reunió de grup.

És un fet distintiu de la Família Salesiana al acollir a l'altre, i des de la llibertat d'acollir Déu. Com Don Bosco feia amb els joves allunyats de Déu que veia deambulant pels carrers de Torí. I com ell, saber ser pacient, tractar l'altre amb tendresa, i saber esperar en el Senyor, podria ser la conclusió de la meva experiència personal.

"La màgia de la família"

24-09-2019 11:00 - SOM FAMILIA SALESIANA - Presentació

"Fa unes setmanes va arribar a les llars de vint famílies una òliba amb una bona nova: estàvem admeses a l'escola de màgia de Font del Roure.

Totes i cadascuna d'aquestes famílies ha estat escollida, ha estat tocada per una vareta màgica per viure una gran aventura. D'aquestes que t'arriben tan endins que es porten al cor mentre vius, d'aquestes amb les que se't dibuixa un somriure a la cara quan et recordes de mil anècdotes, d'aquestes que et donen "gasolina" i forces per afrontar les nostres lluites personals i familiars.

I és que no és fàcil trobar un espai de reflexió i diàleg amb tu mateix, amb la teva parella i amb la família. Espai on no hi ha duplicitats i on no hi ha lloc per amagar-se o posar-se de perfil. Aquí tothom ha posat la carn a la graella i s'ha observat amb precisió mil·limètrica però també amb molt d'afecte, mirat cap a dins. Mirar cap a dins d'un mateix sempre fa pànic, vertigen, però en aquest entorn privilegiat no costa tant.

Entorn privilegiat no només per la exultant natura que ens envoltava (cérvols i senglars conviuen amb nosaltres cada dia) sinó sobretot pel nivell humà i de fe de tots i cadascun dels components del campament, cadascú al seu estil, cadascun del seu pare i de la seva mare, cadascú amb les seves lluites i les seves creus a sobre però amb un denominador comú: fer d'aquests dies una experiència meravellosa.

Així, acompanyats d'aquestes mans i agafats a Déu, hem anat esprement pràcticament cinc dies amb tota la seva intensitat i amb una vivència plena i comunitària. Descobrir-nos a nosaltres mateixos, què significa ser comunitat, el discerniment o la nostra vocació / missió han estat els temes que hem fet nostres, amb els quals hem compartit adults i infants.

I és que el campament ha estat de tots. Partint d'un treball magnífic i altruista ple d'afecte per part de l'equip coordinador, s'ha anat conformant en aquests dies una experiència de comunitat difícil de transmetre en aquestes línies.

Així hem estat capaços de complir horaris intensos, de compartir amb els altres les nostres inquietuds, d'ajudar a altres, a qui ho necessitava amb algun petit massa petit o amb un problema d'última hora, fins i tot de fer una caminada per la sendera del riu Guadalquivir fins arribar a una zona de bany, amb molts nens petits, on vam gaudir d'una tarda preciosa. Tant que vam arribar a pensar: "Mestre, és bo que estiguem aquí. Fem tres cabanes, una per a tu, una per a Moisès i una altra per a Elies ". Així li parlava Pere a Jesús a la muntanya Tabor, en la coneguda com Transfiguració del Senyor. Que bé s'està aquí! I és que aquesta frase és la que pot resumir aquests dies. Què bé que s'està aquí!

Ara queda compartir el viscut, reflectir cap a fora, que es noti la recàrrega de piles que ha significat l'experiència, que som fills d'un somiador i d'estar sempre contents és la millor manera d'afrontar la vida. Som portadors d'aquesta màgia rebuda. Indubtablement hem estat elegits. Ara ens toca transmetre aquesta màgia, m'atreveria a dir que estem obligats a això ".

Projecte APS: millora d'un parc

24-09-2019 14:00 - INNOVACIÓ EDUCATIVA

PARTICIPANTS

2n Curs de Cicles Formatius de Grau Mitjà de Soldadura.

BONA PRÀCTICA

El col·legi Salesians "Laviaga-Castillo" juntament amb l'Ajuntament de l'Almunia de Doña Godina i CIALA (Consell d'Infància i Adolescència de l'Almunia), participa en un projecte de reforma del parc "3 D'ABRIL" en què es col·locaran diversos models d'aparca-bicis i un nou aparca-patinets i aparca-monopatins.

Les idees han estat aportades pels joves del CIALA, la realització per l'alumnat de 2n de Grau Mitjà de Soldadura del col·legi Salesians i la finançament el proporciona l'ajuntament.

Aquest projecte es desenvolupa dins de la metodologia d'Aprenentatge i Servei en el qual l'alumnat del col·legi posarà els seus coneixements i habilitats de soldadura al servei del poble, fent un projecte que ajudarà a millorar les infraestructures dels habitants de l'Almunia.

VALORACIÓ

L'experiència ha estat positiva. L'alumnat ha treballat amb més motivació

i cura en saber quin era el propòsit de la fabricació.

CONSELLS PRÀCTICS

1. Negociar bé el tema del finançament.
2. Fabricar útils o aparells senzills.
3. Negociar una recompensa per a l'alumnat (més nota, dinar ...).

Correo de contacto: franciscojavier.martinez@salesianos.edu

Apadrinament lector

24-09-2019 19:00 - INNOVACIÓ EDUCATIVA

PARTICIPANTS

Alumnat de 2n i 6è d'Educació Primària.

PER QUÈ SORGEIX?

Al nostre centre la lectura és un dels principals instruments d'aprenentatge. Una bona comprensió lectora constitueix un factor clau per conduir l'alumnat a l'èxit escolar; d'aquí, la importància que la lectura es trobi present en totes les àrees i etapes educatives.

BONA PRÀCTICA

L'apadrinament lector és un projecte d'animació a la lectura. Consisteix en que l'alumnat de cursos superiors es constitueixin en padrins / padrines dels de cursos inferiors per compartir moments de lectura. Així les padrines /

padrins tindran la funció de llegir contes o realitzar conjuntament amb els seus fillols/ es qualsevol activitat relacionada amb la lectura.

D'aquesta manera, aquest projecte és aplicable a tots els nivells educatius. Sense importar l'edat o necessitats educatives del nostre alumnat. Amb aquesta activitat es pretén principalment la millora dels diversos continguts de la lectura, però, a més, contribuir a desenvolupar les relacions interpersonals de l'alumnat del centre i l'acostament entre infants de diferents edats.

VALORACIÓ

Aquesta activitat ens ha resultat satisfactòria i interessant, ja que s'ha observat una major motivació per part del nostre alumnat pel que fa a la lectura. De la mateixa manera, una de les coses que més ens han cridat l'atenció és el vincle que s'ha creat entre l'alumnat de 6è de Primària i 2n de Primària.

CONSELLS PRÀCTICS

1. 1. Tenir planificades i organitzades les activitats a realitzar en les diferents sessions.
2. 2. Motivar l'alumnat en el plaer per la lectura.
3. 3. Que participin en el projecte alumnes de diferents edats, grans i petits.

Correu de contacte: virginia.hernandez@salesianos.edu

Construint Europa des dels centres juvenils

24-09-2019 20:00 - CENTRES JUVENILS

Maria Rabinal, comissió inspectorial d'esplais i centres juvenils

Els canals venecians, el Partenó, la Tour Eiffel ... A Europa hi ha milers de llocs preciosos als quals viatjar. Però avui no em centraré en llocs, sinó en persones. I és que qualsevol es quedaria fascinat en descobrir la diversitat cultural que existeix a Europa.

Fa un any ens vam aventurar a organitzar una activitat internacional prop de casa: al Santuari de Santa Maria de Bruis, al Pirineu d'Osca. L'Aragó Salesià va acollir, del 20 al 25 d'agost de 2019, el "Summer School of Animators", una activitat internacional organitzada per la Federació Main, la Confederació Don Bosco i la Don Bosco Youth Net (DBYN), tres entitats dedicades als centres juvenils de Salesians i Salesianes.

Després d'anys participant en activitats d'aquest tipus, em trobava un calorós dimarts d'agost a l'Estació Delícies de Saragossa esperant gairebé 30 persones procedents de diferents països europeus: Malta, Itàlia, Bèlgica, Grècia, Ucraïna, Alemanya, Àustria, Eslovàquia, Montenegro i Espanya.

Un joc per conèixer-se per aquí, uns balls per allà ... I de seguida vam entrar tots en dinàmica. Durant aquests dies, els formadors (en anglès els dèiem "trainers") de la DBYN van realitzar formacions sobre temes d'actualitat: inclusió, xarxes socials, apps ... Utilitzaven metodologies actives on estava molt present la comunicació entre els participants, de tal manera que es va aconseguir una gran confiança ja des dels inicis d'aquesta trobada. I tot això, en clau salesiana, amb l'ambient d'acollida tan típic de Don Bosco, els moments dels matins i les "bones nits" que convidaven a reflexionar individualment i en grup, culminant amb una

eucaristia en anglès, amb gran esforç del salesià allà present.

Els alemanys no solen sopar a les 21h, els ucraïnesos no solen banyar-se en una piscina entre muntanyes i els espanyols tampoc solem prendre cogombre per esmorzar. Som diferents, sí, però el que està clar és que la interculturalitat és un punt fort d'Europa, que ens enriqueix i crea un continent ple de diversitat. Som u. Tothom hauria de viure una experiència així que li permeti obrir els ulls a altres realitats per aconseguir tenir més en compte a l'altre, ja sigui un europeu a 10.000 km de distància o el company de treball que no et cau bé del tot. Perquè, com diuen, "la unió fa la força".